

ning med regionale samt ikke anerkendte nationers flag?»

Begrundelse

I den senere tid har der været rejst spørgsmål omkring reglerne for flagning, og sondringen mellem regionale eller ikke anerkendte nationer giver muligvis anledning til en inkonsistens i reglerne for flagning.

Svar (18/8 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 103 af 10. april 1915 om forbud mod at benytte fremmede nationsflag, at det er forbudt her i landet at hejse andet flag end Dannebrog. Forbudet omfatter dog ikke fremmede staters gesandter, konsulter og vicekonsulter - disse er berettigede til at hejse vedkommende fremmede stats flag fra embedskontorer her i landet samt for gesandters vedkommende tillige fra deres boliger - samt personer, der har fået tilladelse af Justitsministeriet til at hejse en fremmed stats flag.

Justitsministeriet har ved cirkulære nr. 145 af 20. oktober 1989 vedtaget, at tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag meddeles af politiet. Justitsministeriet har samtidig fastsat retningslinier for meddelelse af tilladelse til flagning med de af Danmark anerkendte staters flag. Endvidere er det præciseret, at der ikke kræves tilladelse til flagning med de nordiske staters flag, FN-flaget og det europæiske flag.

I en cirkulæreskrivelse af 8. januar 1996 til landets politikredse har Justitsministeriet meddelt, at ministeriet er af den opfattelse, at flagning med fremmede staters områdeflag - f.eks. det skånske flag - er omfattet af reglerne i cirkulæret.

Hvis der derfor ønskes flagning med et områdeflag fra et land, hvor det kræver tilladelse at flage med selve nationsflaget, skal der på tilsvarende måde indhentes tilladelse fra den pågældende politimester til flagning med områdeflaget.

Flagning med en fremmed stats områdeflag, hvor det ikke kræver tilladelse at flage med selve nationsflaget, kan ske uden indhentelse af til-

ladelse. Det forudsættes dog, at områdeflaget er anerkendt i hjemlandet.

Spm. nr. S 2797

Til trafikministeren (5/8 99) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren redegøre for forløbet fra ministeriet først bliver bekendt med problemerne med banelegemet i 1995 og frem til i dag, herunder hvilke oplysninger der er videregivet til Trafikudvalget, samt hvilken begrundelse der lå bag den manglende orientering af Trafikudvalget om banelegemets tilstand, da de første rapporter nåede ministerens bord?»

Begrundelse

Der hersker stor tvivl om, hvem der vidste hvad og hvornår i sagen om det nedslidte banelegeme. En præcis redegørelse af forløbet fra ministeriet først bliver gjort opmærksom på problematikken og indtil i dag, vil forhåbentlig kunne afgøre, hvorfor Trafikudvalget først er blevet orienteret meget sent i sagens forløb.

Svar (16/8 99)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

I besvarelsen af spørgsmål S 2351 af 21. juni 1999 har jeg opregnet det forløb, som ledte til iværksættelsen af en ekstern analyse af jernbaneinfrastrukturens kvalitet.

Supplerende kan jeg oplyse, at trafikministeren i besvarelsen af spørgsmål S 3451 af 26. september 1997 (bilagt) orienterede folketinget om igangsættelsen af denne eksterne analyse, og at første afrapportering er blevet tilsendt Folketingets Trafikudvalg ultimo 1998, som svar på Trafikudvalgets spørgsmål 84 (bilagt). Den endelige rapport forelå april 1999, som nævnt i svar på spørgsmål S 2351.

Der har i dagspressen været omtalt en anden analyse udarbejdet af HIFAB bygherreombud A/S og BSL Management Consulting. Denne analyse blev igangsat som led i en budgetanalyse af Banestyrelsen, som i øjeblikket er under færdiggørelse under Trafikministeriets formandskab. HIFAB/BSL-analysens primære for-